

Atmabodha Upanishad

——
आत्मबोधोपनिषत्

——
Document Information

Text title : Atmabodha Upanishad

File name : aatmabodha_upan.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 42/108; RigVeda, Samanya Upanishad

Latest update : September 25, 1999

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 13, 2022

sanskritdocuments.org

Atmabodha Upanishad

आत्मबोधोपनिषत्

॥ आत्मबोधोपनिषत् अथवा आत्मप्रबोधोपनिषत् 42

श्रीमन्नारायणकारमष्टाक्षरमहाशयम् ।

स्वमात्रानुभवान्स्निग्धमात्मबोधं उरिं भजे ॥

ॐ वाऽमे मनसीति शान्तिः ॥

ॐ प्रत्यगानन्दं ब्रह्मपुरुषं प्राणवस्वरूपं अकार उकार
मकार एति त्र्यक्षरं प्राणवं तदेतदोमिति । यमुक्त्वा मुच्यते
योगी जन्मसंसारबन्धनात् । ॐ नमो नारायणाय
शङ्भयङ्कगदाधराय तस्मात् ॐ नमो नारायणायेति
मन्त्रोपासको वैकुण्ठभवनं गमिष्यति । अथ यद्विदं
ब्रह्मपुरं पुण्डरीकं तस्मात्तडिताभमात्रं
दीपवत्प्रकाशम् ॥

ब्रह्मण्यो देवकीपुत्रो ब्रह्मण्यो मधुसूदनः ।

ब्रह्मण्यः पुण्डरीकाक्षो ब्रह्मण्यो विष्णुरच्युतः ॥

सर्वभूतस्थमेकं नारायणं कारणपुरुषमकारणं परं
ब्रह्मोम् । शोकमोहविनिर्मुक्तो विष्णुं ध्यायन्न सीदति ।
द्वैताद्वैतमभयं भवति । मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य एव
नानेव पश्यति । हृत्पद्ममध्ये सर्वं यत्तत्प्रज्ञाने
प्रतिष्ठितम् । प्रज्ञानेनो लोकाः प्रज्ञा प्रतिष्ठा
प्रज्ञानं ब्रह्म । स अतेन
प्रज्ञेनात्मनास्माल्लोकाद्दुःखामुष्मिन्स्वर्गो लोके
सर्वाङ्कामानाम्वाऽमृतः समभवदमृतः समभवत् ।
यत्र ज्योतिरजसं यस्मिंल्लोकेऽत्यर्द्धितम् । तस्मिन्मां देहि
स्वमानमृते लोके अक्षते अच्युते लोके अक्षते अमृतत्वं य
गच्छत्यौ नमः ॥ १ ॥

प्रगलितनिजमाथोऽलं निस्तुलदृशिऽपवस्तुमात्रोऽलम् ।
अस्तमितालन्तोऽलं प्रगलितजगदीशजुवलेदोऽलम् ॥ १ ॥

प्रत्यगभिन्नपरोऽलं विध्वस्ताशेषविधिनषेधोऽलम् ।
समुदस्ताश्रमितोऽलं प्रविततसुभपूर्णासंविदेवालम् ॥ २ ॥

साक्ष्यलमनपेक्षोऽलं निजमलिम्नि संस्थितोऽलमयलोऽलम् ।
अजरोऽलमव्ययोऽलं पक्षविपक्षादिभेदविधुरोऽलम् ॥ ३ ॥

अवबोधैकरसोऽलं भोक्षाननैकसिन्धुरेवालम् ।
सूक्ष्मोऽलमक्षरोऽलं विगलितगुणजालकेवलात्माऽलम् ॥ ४ ॥

निस्त्रैगुण्यपदोऽलं कुक्षिस्थानेकलोककलनोऽलम् ।
कूटस्थयेतनोऽलं निष्क्रियधामालमप्रतर्क्योऽलम् ॥ ५ ॥

अेकोऽलमविकलोऽलं निर्मलनिर्वाणामूर्तिरेवालम् ।
निरवयोऽलमजोऽलं केवलसन्मात्रसारभूतोऽलम् ॥ ६ ॥

निरवधिनजबोधोऽलं शुभतरभावोऽलमप्रभेधोऽलम् ।
विभुरलमनवधोऽलं निरवधिनःसीमतत्त्वमात्रोऽलम् ॥ ७ ॥

वेधोऽलमगमास्तैराराध्योऽलं सकलभुवनलृधोऽलम् ।
परमानन्दधनोऽलम् परमाननैकभूमरूपोऽलम् ॥ ८ ॥

शुद्धोऽलमद्वयोऽलं सन्ततभावोऽलमादिशून्योऽलम् ।
शमितान्तत्रितयोऽलं अद्धो मुक्तोऽलमदृभुतात्माऽलम् ॥ ९ ॥

शुद्धोऽलमान्तरोऽलं शाश्वतविज्ञानसमरसात्माऽलम् ।
शोधितपरतत्वोऽलं बोधाननैकमूर्तिरेवालम् ॥ १० ॥

विवेकयुक्तिबुद्ध्यालं जनाभ्यात्मानमद्वयम् ।
तथापि अन्धभोक्षादिव्यवहारः प्रतीयते ॥ ११ ॥

निवृत्तोऽपि प्रपञ्चो मे सत्यवदृभाति सर्वदा ।
सर्पादौ रज्जुसत्तेव अलमसत्तेव केवलम् ।
प्रपञ्चाधाररूपेण वर्ततेऽतो जगन्न लि ॥ १२ ॥

यथेक्षुरससंव्यासा शर्करा वर्तते तथा ।
अद्वयअलमरूपेण व्याप्तोऽलं वै जगत्त्रयम् ॥ १३ ॥

अलमादिकीटपर्यन्ताः प्राणिनो मयि कल्पिताः ।

बुद्धुदादिविकारान्तस्तरङ्गः सागरे यथा ॥ १४ ॥
 तरङ्गस्थं द्रवं सिन्धुर्न वाञ्छति यथा तथा ।
 विषयानन्दवाञ्छा मे मा भूदानन्दरूपतः ॥ १५ ॥
 दारिद्याशा यथा नास्ति सम्पन्नस्य तथा मम ।
 ब्रह्मानन्दे निमग्नस्य विषयाशा न तद्भवित् ॥ १६ ॥
 विषं दृष्ट्वाऽमृतं दृष्ट्वा विषं त्यजति बुद्धिमान् ।
 आत्मानमपि दृष्ट्वाऽमनात्मानं त्यजाम्यहम् ॥ १७ ॥
 घटावभासको भानुर्घटनाशे न नश्यति ।
 देहावभासकः साक्षी देहनाशे न नश्यति ॥ १८ ॥
 न मे बन्धो न मे मुक्तिर्न मे शास्त्रं न मे गुरुः ।
 मायामात्रविकासत्वाभ्यातीतोऽहमद्भ्यः ॥ १९ ॥
 प्राणाश्चलन्तु तद्धर्मैः कामैर्वा लन्यतां मनः ।
 आनन्दबुद्धिपूर्वास्य मम दृग्भं कथं भवेत् ॥ २० ॥
 आत्मानमञ्जसा वेदि क्वाप्यज्ञानं पलायितम् ।
 कर्तृत्वमद्य मे नष्टं कर्तव्यं वापि न क्वचित् ॥ २१ ॥
 ब्राह्मण्यं कुलगोत्रे य नामसौन्दर्यजतयः ।
 स्थूलदेहगता अते स्थूलाद्भिन्नस्य मे नहि ॥ २२ ॥
 क्षुत्पिपासान्ध्यबाधिर्यकामकोषाद्योऽपिलाः ।
 लिङ्गदेहगता अते ह्यलिङ्गस्य न सन्ति हि ॥ २३ ॥
 जडत्वप्रियमोदत्वधर्माः कारणदेहगाः ।
 न सन्ति मम नित्यस्य निर्विकारस्वरूपिणः ॥ २४ ॥
 उलूकस्य यथा भानुरन्धकारः प्रतीयते ।
 स्वप्रकाशे परानन्दे तमो मूढस्य जायते ॥ २५ ॥
 यक्षुर्दृष्टिनिरोधेऽल्लैः सूर्यो नास्तीति मन्यते ।
 तथाऽज्ञानावृतो देही ब्रह्म नास्तीति मन्यते ॥ २६ ॥
 यथामृतं विषाद्भिन्नं विषदोषैर्न लिप्यते ।
 न स्पृशामि जडाद्भिन्नो जडोषान्प्रकाशतः ॥ २७ ॥

स्वल्पापि दीपकशिका बलुलं नाशयेत्तमः ।
स्वल्पोऽपि बोधो निबिडे बलुलं नाशयेत्तमः ॥ २८ ॥

कालत्रये यथा सर्पो रज्जौ नास्ति तथा मयि ।
अलङ्कारादिदेलान्तं जगन्नास्त्यलमद्वयः ॥ २९ ॥

शिद्रूपत्वान्न मे जाड्यं सत्यत्वान्नानृतं मम ।
आनन्दत्वान्न मे दुःखमज्ञानाद्भाति सत्यवत् ॥ ३० ॥

आत्मप्रबोधोपनिषदं मुदूर्तमुपासित्वा न स पुनरावर्तते न
स पुनरावर्तत षत्युपनिषत् ॥

ॐ वाऽमे मनसीति शान्तिः ॥

इति आत्मबोधोपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

——
Atmabodha Upanishad

pdf was typeset on August 13, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

